

РЕШЕНИЕ

№ 8680

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2060** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ 6410/16.02.2024г. по описа на АССГ от Р. Й. Л., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица] чрез адв. Н. Д. /АК-Б./ със съдебен адрес [населено място], [улица], ап.3 срещу Решение №Ж-94/31.01.2024г. на КЕВР, с което на основание чл.22, ал.1, т.2 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№Е-11Р-00-11 от 12.12.2023г, подадена от г-н Р. Л. срещу „Овергаз Мрежи“ АД.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено в противоречие на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Отправеното до съда искане е за отмяна на оспореното решение и връщане преписката на административния орган за повторно разглеждане и съобразяване с всички представени доказателства и възражения на страните. Претендира присъждане разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата, няма доказателствени искания. Моли съда да отмени решението на КЕВР, издадено в противоречие с материалния

закон и несъответстващо с целта на закона при мотиви, изложени в жалбата. Счита, че издаденото решение представлява явен отказ на административния орган да осъществи контролните си правомощия с което е накърнил правото на жалбоподателя на добра администрация. Претендира присъждане на разноски съгласно списък и договора за правна помощ. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение от „Овергаз Мрежи“ АД.

Ответникът–Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б. оспорва жалбата. Счита решението за правилно и законосъобразно, тъй като с предходно постановено Решение №Ж-926/01.11.2023г, КЕВР е намерила за основателна жалбата на същия жалбоподател срещу О. Мрежи АД, като е указала на „Овергаз Мрежи“ АД да издаде становище за присъединяване/респ. мотивиран отказ. Същото е сторено, като КЕВР няма правомощия да указва на дружествата кога да се извърши присъединяването. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Заинтересованата страна „Овергаз Мрежи“ АД, редовно уведомена, се представлява от юрк.П. и юрк. С., които оспорват жалбата. Молят съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Становището е дадено след направено обследване, след дадени указания на КЕВР в решение от 01.11.2023г. Представя писмени бележки, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение съгласно представен списък.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

С жалба вх.№Е-11Р-00-11/27.06.2023г. /л.32-34/ Р. Л. е сезирал КЕВР за първи път със следните искания:КЕВР да извърши проверка по подаденото от него заявление за присъединяване и на основание чл.22, ал.5 от ЗЕ да даде указания на „Овергаз Мрежи“ АД да изгради отклонението и да присъедини имота му към ГРМ.

На основание чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ и чл.39, ал.1 от Правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация е образувана преписка, извършена е проверка по документи. С оглед на представените в хода на производството пред административния орган доказателства и установеното от фактическа страна, КЕВР е приела, че жалбата на г-н Л. срещу „Овергаз Мрежи“ АД е основателна. С Решение №Ж-926/01.11.2023г. КЕВР /л.27-31/на „Овергаз Мрежи“ АД са дадени следните задължителни указания: 1. В срок до 20 работни дни от получаване на настоящото решение „Овергаз Мрежи“ АД да извърши проучване на подаденото от г-н Р. Л. заявление №А.-116266 от 05.09.2018г. за присъединяване на имота му към газоразпределителната мрежа на дружеството в [населено място], като за резултатите от него да уведоми заявителя със съгласие за присъединяване или с аргументиран отказ, по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка или по електронен път. В случай, че постанови отказ от присъединяване на имота на жалбоподателя, отказът следва да бъде аргументиран и да съдържа необходимите факти и изчисления на икономическата нецелесъобразност за присъединяване на имота съгласно легалното определение на §1, т.26 от ДР на ЗЕ; 2. В 7-дневен срок от изпращане на уведомлението по т.1 от настоящото решение,

„Овергаз Мрежи“ АД да уведоми писмено КЕВР за изпълнението на дадените задължителни указания, като представи съответните доказателства.

С Писмо вх.№Е-11Р-00-11/ 07.12.2023г. /л.25/, „Овергаз Мрежи“ АД, с копие до КЕВР, е уведомило жалбоподателя, че в изпълнение на Решение №Ж-926/01.11.2023г. на КЕВР, е извършено допълнително проучване за възможностите за присъединяване на имота му към ГРМ на дружеството. В резултат на това проучване е издадено и приложено Съгласие за присъединяване №АСС-148190/04.12.2023г. /л.25гръб-л.26/, издадено на основание чл.34, ал.2 от Наредба №4/05.11.2013г за присъединяване към газопреносната и газоразпределителните мрежи, съгласно което на Р. Й. Л., собственик на имот, находящ се на адрес [населено място], 1320, [улица] при условия: А. Точка на присъединяване с извадка с нанесена точка на присъединяване към ГРМ, Б. Параметри на съоръженията за присъединяване, входящо налягане 4,00 bar, изходно налягане 0,02 bar, Q_{max}/год 21,00 MWh/година, Q_{max}/h 28.00 KWh/час, Режим на работа-целогодишно, денонощно, брой на изводи за присъединяване 1 и брой на средствата за търговско мерене 1, В Вид на обекта за присъединяване – нов обект и Г Изисквания към средната газова инсталация на клиента; Д. Изисквания съгласно сервитутни зони, възникващи около съоръженията за присъединяване – няма и Е Други – Съгласно дългосрочен бизнес план на „Овергаз Мрежи“ АД изграждането на газоразпределителната мрежа в [населено място] ще бъде извършено до 2023г.

Недоволен от така дадения отговор, Р. Л. отново е депозирал жалба на 12.12.2023г срещу „Овергаз Мрежи“ АД относно срока за присъединяване на имота му към газоразпределителната мрежа /ГРМ/ на дружество „Овергаз Мрежи“ АД.

На основание чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ и чл.39, ал.1 от Правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация е образувана преписка и е извършена проверка по документи.

На основание чл.22, ал.1, т.2 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, КЕВР е намерила жалбата за неоснователна, като е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх.№Е-11Р-11/12.12.2023г, подадена от г-н Р. Л. срещу „Овергаз Мрежи“ АД. Съгласно мотивите на Решение №Ж-94 от 31.01.2024г. „Овергаз Мрежи“ АД е издало съгласие за присъединяване на имота на г-н Л. към ГРМ на дружеството с определен в него срок до 2030г, като в Наредба №4 и съдържанието на резултатите от извършеното проучване на условията за присъединяване на обекта по чл.34, ал.1 от Наредбата няма нормативно изискване какъв да бъде размерът на предложени краен срок за завършване на присъединяването от оператора на ГРМ.

Решение №Ж-94/31.01.2024г е връчено на жалбоподателя със съпроводително писмо изх.№Е-11Р-00-11/02.02.2024г, получено от г-н Л. на 06.02.2024г, видно от известие за доставяне, приложено на л.10.

На 16.02.2024г, недоволен от постановеното от КЕВР Решение №Ж-94/31.01.2024г. в АССГ е депозирал жалба от Р. Л. чрез адв. Н.Д..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В съответствие с чл.22, ал.1, т.2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно ал.7 редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60

Оспореното решение е издадено от компетентен орган- КЕВР по смисъла на чл.22 от ЗЕ, във връзка с чл.142 и сл. от Наредба №3 от 19.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, в рамките на предоставените й правомощия за разрешаване на спорове съгласно закона и наредбата, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл.13, ал.2, т.1 от ЗЕ и след изпълнение на предвидената процедура. Административното производство по издаване на решението на КЕВР е образувано по жалба от Р. Л. срещу „Овергаз мрежи“ АД относно срока за присъединяване на имота му, нахдящ се в [населено място], [улица] към газоразпределителната мрежа.

Решението отговаря на изискванията на [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка съдът намира, че актът е мотивиран и е изпълнено условието на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#). Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазена е нормата на чл.142 и сл. от Наредба №3, което се потвърждава от приобщените към преписката писмени доказателства. При спазване на специалните административнопроизводствени правила на ЗЕ и НЛДЕ, в частност чл.144, ал.1 и ал.2 от НЛДЕ комисията е осигурила откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство, като същото е в съответствие с принципите на чл.12 от АПК. В хода на административното производство комисията е обсъдила и преценила всички факти и доводи, от значение за случая. КЕВР е спазила основните принципи по АПК за истинност и съразмерност. Съгласно чл.13, ал.1 от ЗЕ КЕВР е

постоянно действащ орган и разглежда и решава въпросите, свързани с регулиране на бизнес плановете и цените в енергетиката и на ВиК услугите и постъпилите жалби в два състава. Комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове по см.чл.13, ал.3 от НЛДЕ. Решенията на комисията се вземат в закрито заседание и се обявяват по ред, предвиден в правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация. Съгласно чл.13, ал.8 от ЗЕ при осъществяване на правомощията си, КЕВР прилага процесуалните правила, предвидени в този закон, като за неуредените негови случаи – правилата на АПК. Спазена е нормата на чл.35 от АПК, като комисията е събрала в хода на административното производство всички необходими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата. Съгласно чл.15 от Наредба №3 е изготвен доклад и проект на решение. Комисията е провела закрито заседание, на което е приела Решение №Ж-94/31.01.2024г. по жалбата на Р. Л.. Видно от приложения по делото Извлечение от Протокол №28/31.01.2024г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 3 от членовете на КЕВР, като решението е взето с три гласа "за", два от които на членове на КЕВР със стаж в енергетиката.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

По делото не се спори, че „Овергаз Мрежи“ АД е титуляр на лицензия №Л-184-08/17.12.2004г за дейността „разпределение на природен газ“ и лицензия №Л-184-12 от 27.04.2009г за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ за територията на Столична община, в т.ч. СОР Б. и [община]. Имотът, чието присъединяване към газоразпределителната мрежа е и издадено Становище с изх.№ОМ-ИД-2158/05.12.2023г на „Овергаз Мрежи“ АД е ситуиран на адрес [населено място], [улица].

Не се спори също по делото, че с предходно свое Решение №Ж-926/01.11.2023г. КЕВР в условията на чл.143 от Наредба №3 от 21.03.2013г за лицензиране на дейностите в енергетиката е била сезирана с жалба от Р. Л. срещу „Овергаз Мрежи“ АД относно присъединяване на процесния му имот към газоразпределителната мрежа на дружеството. С Писмо изх.№ОМ-Д2001-2076 от 08.12.2020г до жалбоподателя, извън нормативно предвидения срок съгласно чл.34, ал.2 от Наредба №4 /обн.ДВ бр.105 от 6 декември 2013г/ „Овергаз Мрежи“ АД е дало становище във връзка с искането за присъединяване на г-н Л. на неговия имот към ГРД на дружеството, което от страна на КЕВР е прието за неаргументирано, съгласно даденото определение в §1, т.26 от ДР на ЗЕ. С това решение КЕВР приела, че „Овергаз Мрежи“ АД е извършило нарушение на чл.34, ал.2 от Наредба №4 от 05.11.2013г, не е спазило срока за издаване на становище по заявление за присъединяване. С решението са дадени задължителни указания на „Овергаз Мрежи“ АД в срок до 20 работни дни от получаване на решението да извърши проучване на подаденото от Л. Заявление №А.-116266 от 05.09.2018г за присъединяване на имота му към ГРМ на дружеството в [населено място], като за резултатите от него да уведоми заявителя със съгласие за присъединяване или с аргументиран отказ. Съгласно диспозитива на решението в случай, че постанови отказ от присъединяване на имота на жалбоподателя, отказът следва да бъде аргументиран и да съдържа необходимите факти и изчисления относно икономическата нецелесъобразност за присъединяване на имота съгласно

определението на §1, т.26 от ДР на ЗЕ и в 7-дневен срок от изпращане на уведомлението по т.1 от решението „Овергаз мрежи“ АД да уведоми писмено комисията за изпълнението на дадените задължения и указания, като представи съответните доказателства. В изпълнение на Решение №Ж-926 от 01.11.2023г в срока, даден в решението от страна на „Овергаз Мрежи“ АД е изготвен отговор, адресиран до Р. Л. с копие до КЕВР техен изх.№ОМ-ИД-2158/05.12.2023г, входен с №Е-11Р-00-11 към 07.12.2023г по описа на КЕВР. Съгласно същото жалбоподателят бива информиран, че от страна на „Овергаз Мрежи“ АД е извършено допълнително проучване за възможностите за присъединяване на имота му на сочения по-горе адрес, като е издадено Съгласие за присъединяване №АСС-148190/04.12.2023г. със срок съгласно актуализирания инвестиционен план на „Овергаз Мрежи“ АД – до 2030г.

При анализиране на фактичката обстановка и писмо с вх.№Е-11Р-00-11/07.12.2023г и Съгласие за присъединяване №АСС-148190 от 04.12.2023г, КЕВР с процесното Решение №Ж-94/31.01.2024г. КЕВР приема, че са изпълнени указанията, дадени с Решение №Ж-926/01.11.2023г. Предвид липсата на нормативно изискване какъв да бъде размерът на предложени краен срок за извършване на присъединяването от оператора на ГРМ, според КЕВР жалбата е неоснователна с аргумент, че размерът на този срок не би могъл да бъде обект на контрол от комисията според предвидените й по ЗЕ правомощия.

Съдът не споделя доводите в жалбата, че макар и формално „Овергаз Мрежи“ АД да е изпълнил задължителните указания на КЕВР, съгласно диспозитива на Решение №Ж-926/01.11.2023г., доколкото издаденото Съгласие за присъединяване №АСС-148190/04.12.2023г. със срок съгласно актуализирания инвестиционен план на „Овергаз Мрежи“ АД до 2030г., е формиран Отказ от присъединяване.

Съгласно чл.196, ал.1 от ЗЕ присъединяването към газопрееносните и газоразпределителните мрежи се извършва при условия и по ред, определен в Наредба, приета от КЕВР, в случая се касае за Наредба №4, уреждаща условията и редът за присъединяване към ГРМ на сградни газови инсталации на клиентите. В чл.199, ал.1 от ЗЕ е предвидено, че операторът на ГРМ е длъжен да присъедини към мрежата обектите на клиенти на територията, за която предприятието е лицензирано, да извършва разпределение на природен газ при условията на равнопоставеност при спазване на техническите изисквания за надеждност и безопасност. В ал.5 на същия член са посочени хипотези, при които операторът на ГРМ може да откаже присъединяването към ГРМ с писмен мотивиран отказ /при липса на капацитет на мрежата, липса на връзка с нея и извършването на подобрението й е икономически нецелесъобразно и при липса на техническа възможност за присъединяване на обект за производство на газ от възобновяеми източници или произвежданият газ от тях не съответства на изискванията за качество, определени в правилата на чл.171,ал.2/. В настоящия случай е издадено Съгласие за присъединяване №АСС-148190/04.12.2023г, като в същото липсват хипотезите за отказ от присъединяване към ГРМ. Обстоятелството, че е посочен срок за присъединяване до 2030г. не е основание да се приеме, че „Овергаз Мрежи“ АД е извършил отказ от присъединяване.

Съгласно чл.34, ал.1 от Наредба №4 след получаване на заявление за присъединяване, операторът на газоразпределителната мрежа извършва проучване на условията за присъединяването, с което: „...1. Се определят условията, начинът и точката /местоположението/ на присъединяването; 2.се предлага крайният срок за извършване на присъединяването от оператора на газоразпределителната мрежа; 3. Се доказва нормативната допустимост на присъединявания обект; 4. Се определят техническите параметри и възможните срокове за изграждане на отклонението и съоръженията за присъединяване; 5.

Операторът на газоразпределителната мрежа определя икономическата нецелесъобразност от изграждането на отклонението и съоръженията за присъединяване при отказ за присъединяване“. Въз основа на направеното проучване, съдържащо цитираните компоненти, операторът се произнася със становище или писмен мотивиран отказ по подаденото заявление за присъединяване на ГРМ. Съдът приема, че доколкото в т.2 и т.4 от използваната законодателна техника „се предлага крайният срок“ по т.2 и „възможните срокове“ по т.4 дава възможност на оператора в условията на оперативна самостоятелност да предложи срок за извършване на присъединяването, въз основа на направеното от наетите от него експерти в областта обследване. Посоченият от дружеството срок е едно предложение, отправено до заявителя и от него зависи дали да го приеме или не. За лицензианта е предвидено задължение въз основа на проучването, да направи преценка за възможния срок за присъединяване, съобразявайки го както с обследването, така и с всички други вменени му задължения, съгласно издадените в негова полза лицензии. Поради това в ЗЕ и в Наредбата не е предвиден краен срок за присъединяване, с оглед на което няма и правно основание за провеждане на контрол чрез нанасяне на корекция в продължителността му от страна на КЕВР. В този смисъл „Овергаз Мрежи“ АД е изпълнило изискванията за същност и съдържание на издаденото съгласие за присъединяване, което не съставлява отказ предвид определения срок за присъединяване до 2030г.

Предвид изискванията по отношение извършването на лицензионната дейност в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му е предвидено и уредено планиране посредством изготвяне на бизнес план, неразделна част от издадената лицензия и периодически се актуализира и подлежи на одобрение от КЕВР, като последната е задължена да анализира основните технически и икономически аспекти, както и очакваното финансово състояние на дружеството и очакваното развитие на дейността за съответния период. Обект на контрол от страна на КЕВР е дали заложените параметри ще осигурят необходимите материални и финансови ресурси за изпълнение на лицензионните му задължения на съответните лицензионни територии. Съгласно чл.52 от Наредба №3 от 21.03.2013г за лицензиране на дейностите в енергетиката всеки титуляр на лицензия съгласно ЗЕ е правно задължен да предоставя информация във връзка със спазване на условията по издадената лицензия, включително „годишен доклад за изпълнение на програмите по бизнесплана...“. Планирането и предвиждането на ресурс за изпълнение на всяка една дейност във връзка с предоставените лицензии се осъществява от лицензианта в условията на оперативна самостоятелност. КЕВР няма нормативно регламентирани правомощия да задължи лицензианта да извърши присъединяване в срок, по-кратък от обективирания в съгласието за присъединяване. В противен случай лицензиантът би бил поставен в хипотеза, при която е задължен да изпълни разпореждане, което би могло да повлече неизпълнение на задълженията по заложения бизнес план и за което да подлежи на санкция. Предвид горното съдът намира за неоснователно възражението на пълномощника на жалбоподателя, че издаденото решение на КЕВР представлява явен отказ на административния орган да осъществи контролните си правомощия. С постановяването на Решение №Ж-926/01.11.2023г КЕВР е упражнила изцяло законите си правомощия, предвид което и доколкото КЕВР не е овластена да указва срок за присъединяване на клиенти към газоразпределителните мрежи, с Решение №Ж-94 от 31.01.2024г правилно е прекратила административното производство по жалбата от 12.12.2023г. на г-н Л..

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на КЕВР №Ж-94/31.01.2024г е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона. Решението на КЕВР следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.3 от АПК на ответника се дължи

юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в минимален размер на 100лв.

На основание чл.143, ал.4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски. На „Овергаз Мрежи“ АД се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в минимален размер, като предвид направеното възражение взе предвид и фактическата и правна сложност на делото и броя на проведените по делото съдебни заседания, на заинтересованата страна следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), Административен съд София-град, III отделение, 67 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Р. Й. Л., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] чрез адв. Н. Д. със съдебен адрес [населено място], [улица], ап.3 срещу Решение №Ж-94/31.01.2024г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Р. Й. Л., ЕГН [ЕГН], да заплати на КЕВР, [населено място] сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Р. Й. Л., ЕГН [ЕГН] да заплати на „Овергаз Мрежи“ АД, ЕИК[ЕИК] сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: